

Eŭropa Bulteno

Marto 2009, № 3 (80)

Karaj legantoj,

Promenante tra Ipernity mi trovis rezulton de interesa internacia kunlaboro. Jen la fotografio farita de David S. el Isralelo kaj la poemo de Cezar/Kaiser el Germanio.

La verdokula suno brilas sur nia ĉielo.

Agrablan legadon, Vesna Obradović

Suno kun verdaj okuloj

Kun la suno en la koro
pli agrablas ĉiu horo.
Eĉ acida hom' pli fidus,
se la brila suno ridas.

Se la hela sun' enkoras,
homon tian ni adoras.
Eĉ la morna ino Luno
brilas hele pro la Suno.

Se la sun' smeraldokulas,
ĝia koro verde brulas.
Jen ĝi plenas de espero
pri komuna mond' sur Tero.

ONI SKRIBAS

Jen reago sendita al la retejo de la gazeto "**Le bien public**" sekve de aperigo de artikolo pri la senpagaj staĝoj de la angla, kiun organizas la franca ministro de nacia edukado por la liceanoj. La areo de disvendado de "**Le bien public**" (la publika havaĵo — la vorto "*bien*" povas ankaŭ signifi "bono") estas la franca departemento Côte d'Or. La artikolo kaj tiu ĉi reago, kun aliaj, estas legeblaj ĉe <http://www.bienpublic.com/actu/valsaone/20090227.BPA5913.html>

Demando :

Kia estas nun la lingvopolitiko de via lando, precipe pri la angla? Ĉu estas reagoj kontraŭ la superreago de la angla kaj la trudpolitiko por ĝi?

Reago:**Senpagaj staĝoj de la angla : kiom kostas koloniigi sin ?**

Pro komplekso de malsupereco kaŭze de sia nivelo en la angla, kiu, same kiel tiu de Sarkozy, amuzas iujn humoristojn, la ministro de Nacia Edukado fariĝas kunkulpulo en vera koloniado de nia lando. Tiuj ĉi staĝoj estas laŭdire senpagaj. Ja, sed certe estas iu, kiu, finfine, pagas tiun fuŝajon : la impostpaganto. Kaj tio por nur unu el la [38 agnoskataj versioj de la angla](#). Kiom kostas koloniigi sin ? Estas dezirinde ke ĵurnalistoj pritraktu tiun demandon.

Anglaj instruistoj venas en Francion, sed ne estas reciprokeco. Kiam oni postulos ke, por unu angla instruisto en Francio aŭ en alia lando de EU, estos unu instruisto de Francio aŭ de alia lando de EU en Britio ? Tiam estos finfine eble paroli pri justa kaj ekvilibra konstruado de Eŭropa Unio. En la nuna kazo, ne temas pri unio, sed pri estriĝo, kun komplaceco (kunkulpeco) je plej alta nivelo, de Eŭropa Unio fare de unu el la ŝtatoj-membroj kies loĝantaro reprezentas nur ĉirkaŭ 12% el tiu de la unio. Ĉu tio estas demokratio, kiam nur unu el la partneroj profitas centprocente el la rimedoj de la privilegiita lingvo ? La akademiano, filozofa kaj historiisto pri scienco [Michel Serres](#) diris diversokaze, i.a. en "**Le Nouveau Quotidien**" (Lausanne, Svisio, 1.12.1992) : "*Nuntempe, la sciencistoj, la publicistoj, la ĵurnalistoj parolas angle. Oni vidas sur la muroj de Parizo multe pli da anglaj vortoj ol oni vidis da germanaj dum la Okupacio.*" Ne nur sur la muroj de Parizo : en ĉiuj lernejoj. Dum la Okupacio, eĉ la plej aĉaj kunlaborantoj ne antaŭenpuŝis tiagrade al lernado de la germana.

La ministerio de Edukado ne prikonsideris la raporton, kiun ĝi mendis al François Grin profesoro ĉe la Universitato de Ĝenevo, kaj kiu estis publikigita en 2005 sub la titolo "**L'enseignement des langues étrangères comme politique publique**" (La instruado de fremdaj lingvoj kiel publika politiko). Tiu raporto, kiu proponis aliajn vojojn, estas kulpatesta por la nurangla politiko al kiu blinde puŝas la nuna ministro por kiu la vorto "lingvoj", plurale, estas tre singulara : "English only" (**rimarko** : en la franca, la vorto "singulier" povas signifi "singulara" aŭ "strangeta"). Multaj estas la dunganoncoj por funkcioj de alta respondeco kaj decido, do, influaj, por kiuj estas postulata denaska scipovo de la angla : "*English mother tongue only*" tio signifas por kiuj iu Darcos (**rimarko** : Xavier Darcos / gzarve darkos / estas la ministro de edukado) ne taŭgas. Respektive Prezidanto Ĝenerala Direktoro de Renault kaj de Sanofi-Aventis, Louis Schweitzer kaj Jean-François Dehecq elreviĝis pri la angla. Eĉ Emmaüs eniras tiun submetiĝan kuradon (**rimarko** : la kebeka verkistino Denise Bombardier uzas la esprimon "à-plat-ventrisme" kiu pensigas pri ventrokuŝa, rampa, ismo), kvazaŭ necesus privilegii la privilegiitojn de komunikado La angla estas tute same katastrofa sur la propedeŭtika tereno, t.e. kiel prepara instruado. Tio estas kontraŭpedagogio. Male al iuj asertoj, aliro al konvena nivelo en tiu lingvo estas malfacila. Eĉ [Claude Hagège](#) agnoskas tion. Charles Dickens plendis pri ĝi. Plej granda estas la risko je [disleksio](#) por la parolantoj de la angla. En Eŭropo, la anglaj infanoj estas la plej lastaj en legkapablo. La Simplified Spelling Society rekomendas ĝian simpligon. Sed la problemo pri justeco ne estus pro tio solvita.

La angla estas unualoke NACIA lingvo. Ĝi reprezentas formon de lingva "Apartheid" (apartismo): la lingvo estas kiel la haŭtkoloro kiun oni havas jam denaske. Ni memoru pri la malestima esprimo "*Speak White !*" (parolu blanke !) samvalora kiel pritrakti iun kiel "négro" (**rimarko** : négro = negro, nigrulo, havas foje peĵorativan, malestimman valoron en la franca). La lingva diskriminacio tute same ekzistas kiel la rasa diskriminacio. Ambaŭ estas tute same kondamnindaj.

Henri Masson

ANALIZO DE LA VOĈDONADO EN LA KONSULTIĜA FORUMO DE EŬROPA UNIO

Eŭropa Unio decidis esplori la pulson de siaj civitanoj antaŭ la balotoj por la nova Eŭropa Parlamento kaj startigis foruman interretan enketadon sub la nomo Enketo por civitanoj pri ekonomia kaj socia estonteco de EU. En ĉiu el la 27 landoj oni malfermis paĝarojn en la koncernaj naciaj lingvoj (en Belgio eĉ du: unu en la franca kaj alia en la nederlanda) en kiuj eblis starigi iun ajn proponon por ke homoj povu pri ĝi voĉdoni kaj ankaŭ malfermi debaton pri diversaj temoj. La enketado daŭris proksimume du monatojn, de januaro ĝis marto. Nun post la fino oni povas konstati ke pri Eŭropuniaj demandoj inter la civitanoj interesiĝas nekredeble malmultaj homoj. En granda plimulto de la landoj partoprenis en la voĉdonado inter kelkcent kaj du mil personoj inter kiuj estas eĉ tiel grandegaj landoj kiel Germanio, Britio, Pollando kaj Italio. Kaj la nombro de temoj proponitaj nenie transpasis dudekon. La nuraj esceptoj estis Francio kaj Hispanio, kvankam anaku en ili la nombro ne estis impresiga. Inter 10.000 kaj 20.000. Kaj en tiuj du landoj estis ankaŭ sufiĉe pli larĝa temvasteco kaj pli da interesaj ideoj kies nombro transpasis centon.

En EU komputilojn ligitajn al interreto havas pli ol 50% da hejmoj, sekve pli ol 300 milionoj da homoj havas rektan aliron al interreto kaj al la menciita enketo. Partoprenis entute ĉirkaŭ 100.000 personoj aŭ 0,03% el la loĝantaro kun aliro al interreto. Kio estas la kaŭzo de tiel katastrofe malalta nombro da interesitoj, mi ne scias. Eble nesufiĉa informado pri tiu eblo, eble vera neinteresiĝo de Eŭropanoj pri EU.

Sed tiu fakto donis la ŝancon al esperantistoj, kiuj – kvanam efektive malmultaj – pro sia lingvo povas multoble pli rapide internacie organizi kampanjon kaj dissendi informojn. Dank al tio rapide aperis en preskaŭ ĉiuj EU-landoj proponoj pri Esperanto: trakti ĝin kiel propedeŭtikan rimedon, trakti ĝin kiel lernobjekton en lernejoj, trakti ĝin kiel objekton por esploroj, uzo en ponta interpretado ktp. Ĉiukaze proponoj pri Esperanto aperis en 22 el la 27 landoj. Mankas Cipro en kiu ne ekzistas esperantistoj, mankas Grekio kaj Malto kiel landoj kun malforta E-movado kaj mankas – strange - Litovio kaj Latvio, kiuj ignoris la ŝancon.

Kaj en la fina stadio ni havas tre favoran rezulton pro tio ke ni stimulis la membraron voĉdoni. En 17 landoj Esperanto estas en la unua pozicio inter la proponoj por kiuj oni voĉdonis. En 11 landoj voĉdonis en ĉiu inter 100 kaj 200 personoj por Esperanto, en Luksemburgio iom malpli, en 5 landoj inter 200 kaj 350. Tamen ĉiuj aliaj proponoj havis malpli da voĉoj. En Pollando kaj Finnlando Esperanto havis duan pozicion, en Svedio la trian, en Francio la 6-an kaj en Hispanio la 7-an.

Averaĝe sendube Esperanto estas la plej sukcesa en tiu esploro de opinioj de Eŭropanoj, ĝi estas plej vaste proponata temo (neniu alia temo aperis inter la unuaj 5 pozicioj en tiom da landoj) kaj sendube la plej sukcesa inter la unuaj pozicioj. Ekzistas nur du aliaj temoj kiuj aperis en relative multaj landoj: la propono pri Eŭropa Financa Kontrolagentejo kaj la propono pri legaligo de drogoj (marihuano). La propono pri la financa kontrolagentejo evidente estis organizita de kvindeko da homoj kiuj mem skribis la saman proponon en la angla en ĉiuj landaj listoj kaj voĉdonis por ĝi. Tial la propono estas ĉie kie la voĉdonado estis malmulta inter la unuaj pozicioj, tamen, nenie ĝi havas la unuan pozicion. La proponoj pri Esperanto estas malsamaj kaj ĉiuj en la lingvo de la lando. La proponoj pri legaligo de drogoj atingis la unua pozicion en Pollando, Hispanio kaj Finnlando kaj troviĝas inter la 5 en pliaj 6 landoj. Ne tiel multaj, sed tamen pluraj

estas la proponoj pri forigo de disproporcio inter riĉaj kaj malriĉaj landoj, proponoj pri homaj rajtoj kaj proponoj pri rajtoj de bestoj.

La plej seriozaj landoj kie tamen estas pli da intereso inter la civitanoj estas Francio kaj Hispanio kie oni trovas pli da proponoj diverstipaj. Nekutimaj estis du landoj: Rumanio, kie la proponoj estis aliaj ol en aliaj landoj (rilatis al materia stato kiel plialtigi salajrojn kaj emeritpagojn, sed ankaŭ al bezono pri komuna eŭropa historio kaj religia eduko) kaj Hungario en kiu evidente esperantistoj troigis starigante 4 diversajn proponojn pri Esperanto kiuj okupis 4 unuajn poziciojn.

Esceptante Hispanion kaj Francion, kie oni povas trovi grandan diapazonon da temoj kaj proponoj, en kiuj tamen Esperanto gajnis respektindan 7-an kaj 6-an pozicion (en Francio voĉdonis plej multaj homoj por Esperanto – 775) kaj la 5 landojn en kiuj tute ne aperas propono pri Esperanto, oni povas rimarki ke temis pri organizita kampanjo por Esperanto. Malgraŭ tio la enketo metis Esperanton en la unuan pozicion, ĉar ĝin forte subtenis homoj en granda plimulto de ĉiuj EU-landoj kaj dank al tio ke ĝenerale malmultaj homoj voĉdonis, oni devas agnoski ke esperantistoj estas en interreto la plej bone organizita grupo en Eŭropo.

Mi demandis deputitinon en Eŭropa Parlemnto Ljudmila Novak, kiel eviti ke la oficialuloj de EU ne kaŝu tiun ĉi rezulton (ĉar ĝis nun ili tion daŭre faris) kaj ke tiu ĉi rezulto sendube meritas oficialan traktadon de Esperanto far organizantoj de la Enketo, do Eŭropa Komisiono. Ŝi respondis, ke ŝi starigos la demandon al la komisionano Orban: Kiu raportos pri la rezultoj de la enketo al Eŭropa Parlamento kaj kiu analizos la enketon?

Zlatko Tišljar

NOVAĴOJ PRI KONGRESOJ EN GERMANIO

1) Ĉu vi scias, ke la aliĝkotizoj al la komuna Eŭropa Esperanto-Kongreso kaj Germana Esperanto-Kongreso altiĝos ekde la 1a de aprilo 2009?

Aliĝu tuj kaj vi ŝparas! Du kongresoj por unu prezo, ankoraŭ favore!

Detaloj sub: <http://gek-eek.esperanto-urbo.de>

2) Vi spertos unikan Esperanto-kongreson kun dŭro de proksimume unu semajno en vivanta nova Esperanto-urbo.

Urbestro Gerhard Walter kaj kelkaj politikistoj mem partoprenos.

3) Okazos granda kulturprogramo. Ekzemple la fama koruso de la hungara parlamento SENATOROK kantos por vi ankaŭ en Esperanto. Specialaj prelegoj kaj studforumoj okazos.

Ni povas partopreni en la urba festparado.

4) Vi povas spekti du Esperanto-ekspoziciojn: En la kavalira salono de la kastelo Herzberg pri Esperanto. La dua ekspozicio pri raraj Esperanto-filatelaĵoj kaj E-kolektaĵoj (far Stani Rynduch) estos videbla en la urba biblioteko.

Kongresa LKK

KUNVENO DE EACEA

La 10an de marto 2009 en Bruselo Seán Ó Riain kaj Maja Tišljár partoprenis kiel reprezentantoj de EEU kunvenon de la laborgrupo Aktiva Eŭropa Civitaneco kadre de la programo „Eŭropo por Civitanoj“. Pri la unua kunsido la 3an de oktobro 2008 mi jam raportis en Eŭropa Bulteno en 2008. La enkonkondukan parton de la kunsido ĉiam partoprenas ankaŭ la direktoro de la departamento D en DG Edukado kaj kulturo Pierre Mairesse.

Grandan parton de la mateno okupis la preparoj por la eŭropa jaro pri volontulado 2011. Post pli ol unujara lobiado de pluraj eŭroponivelaj neregistaraj organizoj la komisiono akceptis ilian proponon deklari la jaron 2011 eŭropa jaro pri volontulado. Pluraj organizoj okupiĝantaj pri la eŭropa jaro pri volontulado kiujn gvidis la Eŭropa centro por volontulado (EVC) ankaŭ partoprenas en la laborgrupo Aktiva Eŭropa Civitaneco. La komisiono preparis unuajn ideojn por la propono kiujn la grupo povis pridiskuti kaj tiel influ la preparatan proponon. Tiel direkte eblas influ ankaŭ la prioritatajn temojn de la programo „Eŭropo por Civitanoj“ por 2011. La finan decidon pri la propono faras la Eŭropa Parlamento. Pluraj organizoj kritikis la elekton de 2009 kiel eŭropa jaro pri kreemo kaj novigo, ke ĝi aperis sence kaj ke neniu scias de kie. Tamen la temo forte influas la mondistrubadon kadre de la programo, malgraŭ la fakto ke ĝi ĝenerale ne estas grava en la laboro de la civitanaj organizoj.

http://www.cev.be/112-towards_a_european_year_of_volunteering_2011-EN.html

La posttagmezaj diskutoj estis malpli longaj.

Ni pridiskutis plurajn temojn gravajn por la kunlaboro de eŭropaj asocioj kaj la programo „Eŭropo por Civitanoj“. Ni eksciis ke ekzistas propono pri instaligo de la statuso de eŭropaj organizoj kiu tre gravas ankaŭ por EEU. Momente, same kiel EEU, la plej multo de internaciaj organizoj estas registritaj en Belgio laŭ la belgaj leĝoj. La ideo estas vaste akceptata sed ekzistas ankoraŭ multaj obstakloj por realigi ĝin leĝe.

Novspecaj moviĝskemoj (ene de Eŭropo) iĝos unu el la gravaj longdaŭraj temoj de la programo kaj ĝi prepariĝas momente. Ĉi jare jam ekzistas buĝeto por provprojektoj por la nova temo kadre de kiu eblos prepari eŭropajn interŝanĝprojektojn de asocioj kaj organizoj. Unu tiaspeca, Erasmus-tipa provprojekto de interŝanĝoj inter eŭropaj sindikatoj estis prezentita dum la kunsido. Ene de la grupo estis fondita subgrupo pri interkultura dialogo kiu prezentis la ĝisnunajn neoficialajn rezultojn.

La 1an de majo en Prago okazos komuna evento de la Ĉeĥa prezidado, la DG Edukado kaj kulturo kaj DG Plivastiĝo pri «La rolo de civitana societo kaj la ideo de Eŭropo ene de demokratia transformado en centra kaj orienta Eŭropo» al kiu ankau EEU devus ricevi direktan inviton. Estas planita partopreno de 500 personoj.

http://ec.europa.eu/citizenship/news/news778_en.htm

Ni eksciis multon pri la financeblecoj kiuj ankoraŭ haveblos ĉi jare kadre de la programo kaj ni priparolis la ĉefajn temojn kaj ilian realigon gravan por la financado.

Seán Ó Riain uzis la okazon disdoni al la ĉeestantaj membroj DG Edukado kaj kulturo la konkludojn de la konferenco de EEU pri du- kaj multlingva edukado kaj prezenti la laboron de EEU.

Maja Tišljár

ELEKTO DE LA EŬROPA PARLAMENTO (EP) 2009

Mesaĝo de la Prezidanto de EEU

La elektoj en la 27 EU-landoj komence de junio 2009 donas ege gravan okazon al la Esperanto-movado en Eŭropo: ŝancon rekte influi la lingvopolitikon de EU. Nepre necesas pligrandigi la nombron de subtenantoj de lingva justeco, kaj do de simpatiantoj pri ia rolo por Esperanto, inter la Eŭrodeputitoj. En la nuna EP EEU honorigis la du deputitojn kiuj plej multe subtenis niajn ideojn, kaj ni esperas ke ili ambaŭ reelektiĝos: Margareta Handzlik el Pollando kaj Ljudmila Novak el Slovenio.

Ekde la lasta EP-elekto en junio 2004 okazis afero kiu jam tre gravis en si mem, sed kiu eĉ pligraviĝis pro la nuna profunda internacia ekonomika krizo: la publikigo de la Raporto Grin. Tiu raporto, kiun verkis profesoro François Grin de la Universitato de Ĝenevo fine de 2005, montris du interesajn aferojn:

1. EU perdas €25 miliardojn jare pro la rifuzo doni rolon al Esperanto.

2. La nuna internacia dominado de la angla lingvo faras financajn transferojn de €17-18 miliardojn jare al Britio.

Tre gravas ke la landaj asocioj de UEA skribu petante reagon pri tiuj du faktoj de kandidatoj en la EP-elektoj. La unua fakto koncernas ĉiujn 27 EU-landojn, la dua estas pli taŭga por kampanjo en la 25 ne-anglalingvaj landoj. Baze de tiuj du faktoj, oni povas facile prepari demandojn al deputitoj kaj estontaj deputatoj, ekzemple:

Tra la tuta EU: “Ĉu vi, malgraŭ la nuna financa kaj ekonomia krizo, konsentas ke EU daŭrigu la perdadon de €25 miliardoj jare? Kion fakte donas al ni tiu ege multekosta antaŭjuĝo kontraŭ Esperanto? Ĉu vi akceptas, aŭ malakceptas, la koncepton de lingva justeco, t.e. ke ĉiu civitano havas egalan valoron, sendepende de sia denaska lingvo?”

En la 25 ne-anglalingvaj EU-landoj: “Ĉu vi konsentas kun la nuna gajnado de €17 miliardoj jare fare de Britio kaj Irlando? Se jes, ĉu vi do akceptas ke germanoj/francoj/italoj/hispanoj/poloj, ktp dum la tuta vivo financu Brition? Ĉu viaj samlandanoj meritas vivolonan monpunon pri la krimo ke ili ne naskiĝis en Britio aŭ Irlando?”

Oni aldone menciu la brilan britan projekton, “Springboard”, kiu instruas limigitan kvanton de Esperanto cele al plibonigo de lingvolernado ĝenerale: tio efike nuligas la antaŭjuĝon ke Esperantistoj intencas forigi aliajn lingvojn. La lasta mesaĝo de Vicprezidanto de Eŭropa Parlamento Geremek, 10 tagojn antaŭ la tragika morto en akcidento julie 2008, al siaj 784 gekolegoj estis invito al diskuto pri la temo “Esperanto: malamiko aŭ amiko de plurlingveco? Kaj kiam oni rilatas kun subtenantoj de eŭropa integriĝo, oni substreku la potencialon de Esperanto plifortigi tuteŭropan identecon harmonie kun naciaj kaj regional identecoj. En la vortoj de Geremek: “Ni kreis Eŭropon: nun ni devas krei Eŭropanojn.”

EEU rekomendas ke la landaj asocioj en EU-landoj kontaktu kandidatojn por la EP-elektoj kiom eble plej frue, kaj starigu al ili tiajn konkretajn demandojn, aŭ aliajn laŭ la specifaj kondiĉoj de la lando. Se ni volas esti efikaj, ni devus peti subtenon por la kandidatoj, sendepende de politika partio, kiuj subtenas lingvan justecon. Kaj ni devus ankaŭ diskonigi la respondojn kiujn ni ricevos, kaj la nomojn de kandidatoj kiuj ne respondas. La voĉdonantoj rajtas scii la sintenon de kandidatoj pri tiuj gravaj demandoj, kiuj havas tiom grandajn financajn sekvojn. Nia movado havas devon informiĝi pri tio, kaj informi la voĉdonantojn. Poste ili mem decidu!

Seán Ó Riain, Prezidanto de EEU

NOMOJ DE HUNGARAJ VIRINOJ

La hungaraj nomoj en pluraj vidpunktoj diferencas de la alilandaj nomoj.

La unua grava diferenco estas en la vicordo de la elementoj. Laŭ la nacia kutimo en Hungario unue staras la familia nomo kaj nur ekde la dua loko venas la personaj nomoj, plej ofte nur unu, sed kelkfoje ankaŭ dua.

Sekve la nomo de Kolomano (Kalman) Kalocsay en lia gepatra lingvo skribiĝis: Kalocsay Kálmán. Tio signifas, ke (kiel ekzemple ĉe la japanaj nomoj) okaze de alparoloj aŭ alskriboj vi devas distingi inter la nomoj laŭ via stilo kaj rilato al la celato. Ekzemple „Estimata s-ro Baghy!“. Sed en amika stilo vi povas skribi al iu kun la vortoj „Kara Julio!“. (Ne miru, ni ĉiam metas krisignon post leteraj alparoloj.)

Interŝanĝi tiujn du nomojn kaj formojn donos strangan efikon.

Tamen atentu, ke konante la internaciajn kutimojn, en

Esperantio hungaroj jam intence ŝanĝas la vicordon kaj skribas inverse sian nomon.

Do, precipe en kazo de hungaroj kaj japanoj (kaj kelkaj aliaj nacioj) ĉiam informiĝu unue kiu nomo estas la persona kaj kiu la familia.

La alian problemon kaŭzas la nomoj de la virinoj, speciale tiuj de la edziniĝintaj .

Ni rigardu mian propran okazon:

Mia knabina nomo, kiun mi havis ĝis mia geedziĝo estis: Kováts Katalin (familinomo Kováts, persona nomo: Katalin).

Post mia geedziĝo kun Smidéliusz Kálmán, laŭ la tiam - preskaŭ unusola eblo - mi fariĝis Smidéliusz Kálmáné. Se vi observas bone, la diferenco inter la nomoj de mia edzo kaj de mi estis nur la -né sufikso, indikanta ke temas pri la edzino de Smidéliusz Kálmán. Nenio scieblis pri la persona aŭ eksa familia nomo de tiu edzino, sekve neniu plu povis neformale alparoli min, kaj aliajn edzinojn sen vere interkonatiĝi kun ili.

En Esperantujo oni ofte alparolis min per „Kálmáné“ kaj pro tio mi simple tute ne oficiale komencis uzi en la internacia medio la nomon: Katalin SMIDÉLIUSZ.

Per nova geedziĝo kaj tiama bona decido pri repreno de mia knabina nomo mi definitive solvis la problemon, sed la divorcon, kiel solvon mi ne konsilas al la aliaj hungaraj virinoj.

La moralo estas ke:

se vi vidas hungaran nomon kun formo: X X-né, sciu, ke temas pri virino, kiu estas edzino de tiu viro kies nomon vi ricevas forprenante la lastajn du literojn „né“. Ne forgesu, ke vi neniam alparolu ŝin je ajna videbla nomo, sed rapide informiĝu pri ŝia kaŝita persona nomo. Multan sukceson en viaj interkonatiĝoj.

Kováts Katalin

INFORMOJ POR JUNULOJ

Ankoraŭ estos nur du semajnoj antaŭ la Internacia Junulara Festivalo de la Itala Esperantista Junularo, kiu okazos en Giulianova (Italio) de la 8-a ĝis la 14-a de aprilo!

Kial partopreni? Mmm, mi listigu laŭorde:

- Ĉar estas antaŭviditaj teatraĵoj, koncertoj, rolludoj, debatoj, diskutrondoj, kursoj pri danco kaj itala kuirarto, gustumado de lokaj vinoj kaj manĝaĵoj, sed ankaŭ sciencaj prelegoj kaj kursoj pri lingvoj (<http://iej.esperanto.it/ijf/2009/programo.html>);
- Ĉar jam pli ol 80 homoj el la tuta mondo jam aliĝis (<http://iej.esperanto.it/ijf/2009/aliĝintoj.html>);
- Ĉar dum la festivalo okazos ekskursoj al la abruca ĉefurbo L'Aquila, al la nacia parko Gran

Sasso kaj al la mezepoka urbo Civitella del Tronto

(<http://iej.esperanto.it/ijf/2009/ekskursoj.html>);

- Ĉar Giulianova atingeblas facilege per trajno, aŭtobuso, aŭtomobilo kaj aviadilo (<http://iej.esperanto.it/ijf/2009/kielalveni.html>);

- Ĉar IJF estas la plej moĵosa Esperanto-festivalo (<http://iej.esperanto.it/ijf/2009/priijf.html>);

- Ĉar la ĉijara programo daŭre havas nepardoneblan mankon, kiun ni ne sukcesis plenigi ĝis nun: mankas... VI!

Ĉijare pasigu vian paskan libertempon kune kun junuloj el la tuta mondo!

Ĉiuj informoj troveblas en la retpaĝaro <http://iej.esperanto.it>.

Sed aliĝu rapide: nur ĝis la 31-a de marto validas la dua aliĝ-periodo, kiu ebligas rabaton de pli-malpli 20 eŭroj rilate al la aliĝkotizo kiu validos post la 1-a de aprilo kaj por tiuj, kiuj aliĝos surloke!

Fabio Bettani

Oficiala organo de Eŭropa Esperanto-Unio.

Finredaktita: la 30-an de marto 2008.

Redaktorino: Vesna Obradović.

En la numero kunlaboris: Seán Ó Riain, Maja Tišljár, Zlatko Tišljár, Petro Zilvar kaj Korody Zsófia, Henri Masson, Fabio Bettani kaj Vesna Obradović

Kontakto: vesna.obradovic@gmail.com

Retpaĝo: <http://www.lingvo.org>, www.eŭropo.eŭ

Kun-financata de Eŭropa Unio kadre de la programo "Eŭropo por Civitanoj" 2007 – 2013.